

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/40/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899066
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899066.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 8. októbra 2014 v trestnej veci obvineného Ing. H. M. (H. H. M.) pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2T 113/1994, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Lucie Halvoňovej, advokátky v Bratislave, proti uzneseniu Krajského súdu Bratislava, zo dňa 13. januára 2014, sp. zn. 2Tos 151/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. H. M. (H. H. M.) sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I uznesením z 28. novembra 2013, sp. zn. 2T 113/1994, podľa § 406 ods. 2 Tr. por. s použitím § 413 ods. 2 Tr. por. (per analogiam), § 90 ods. 2 písm. c/, ods. 3 Trestného zákona zamietol žiadosť obvineného Ing. H. M. (H. H. M.) o upustenie od výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T 113/1994, zo dňa 15. marca 1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 81/1999, zo dňa 20. júla 1999.

Na podklade sťažnosti podanej obvineným Krajský súd v Bratislave uznesením z 13. januára 2013, sp. zn. 2Tos 151/2013, podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 28. novembra 2013, sp. zn. 2T 113/1994. Podľa § 406 ods. 2 Tr. por., § 90 ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) zamietol žiadosť obvineného Ing. H. M. (H. H. M.) o prepustenie na slobodu z dôvodu premlčania výkonu trestu odňatia slobody v spojení so žiadosťou o vydanie rozhodnutia o premlčaní výkonu trestu.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnej aplikácii

hmotnoprávneho ustanovenia, konkrétne § 90 Tr. zák. a nesprávnym právnom posúdení zisteného skutku. Podľa názoru obvineného sa pri posudzovaní premlčania výkonu trestu mali aplikovať ustanovenia zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon), nakoľko tento zákon je pre neho priaznivejší.

Vô vzťahu k samotnému premlčaniu výkonu trestu poukazoval na to, že Okresný súd Bratislava I vydal na neho príkaz na dodanie do výkonu trestu dňa 2. decembra 1999. K zadržaniu obvineného došlo 16. mája 2013 na letisku vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko) a následne bol dodaný do výkonu trestu. V tejto súvislosti bolo potrebné posúdiť, či v čase pobytu obvineného v cudzine došlo k spočívaniu alebo prerušeniu premlčacej doby. V zmysle ustanovenia § 68 ods. 2 Trestného zákona do premlčacej doby sa nezapočítava doba, po ktorú nebolo možné trest vykonať preto, že sa odsúdený zdržiaval neoprávnene v cudzine. Neoprávneným pobytom sa rozumie pobyt bez povolenia štátnych orgánov Slovenskej republiky alebo v rozpore so zákonom.

Obvinený poukazoval na to, že bol držiteľom cestovného pasu Českej a Slovenskej federatívnej republiky od 25. júla 1991 a s týmto pasom požiadal o víza do Spojených štátov amerických (USA) na svoje meno Ing. H. M.. Nakoľko mu tento pas nikdy nebol odobratý a nebolo mu zo strany žiadnych orgánov zakázané vycestovať, nemožno kvalifikovať jeho konanie ako neoprávnené zdržiavanie sa v cudzine. Za týchto okolností počas plynutia premlčacej doby neboli splnené podmienky jej spočívania a premlčacia doba plynula od 20. júla 1999 (od právoplatnosti rozhodnutia).

Obvinený ďalej poukazoval na to, že neboli splnené ani podmienky na prerušenie premlčacej doby. Podľa § 68 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona sa premlčanie výkonu trestu prerušuje, ak súd urobil opatrenia smerujúce k výkonu trestu, o ktorého premlčanie ide. V danom prípade rozsudok nadobudol právoplatnosť 20. júla 1999 a opatrenia smerujúce k výkonu trestu, ktoré urobil okresný súd, boli nasledovné: 2. decembra 1999 príkaz na dodanie do výkonu trestu, 18. januára 2000 vydanie príkazu na zatknutie, 17. marca 2010 vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu, 28. novembra 2012 vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Medzi dvomi opatreniami smerujúcimi k výkonu trestu (vydanie príkazu na zatknutie a vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu) uplynulo viac ako desať rokov a nebol realizovaný žiadny iný úkon.

Ďalej obvinený v dovolaní namietal, že Krajský súd v Bratislave vec nesprávne právne posúdil, keď aplikoval ustanovenie § 90 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého sa do premlčacej doby nezapočítava doba, po ktorú nebolo možné trest vykonať preto, že sa odsúdený zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestu. Podľa názoru obvineného v konaní nebol vôbec preukázaný jeho úmysel vyhnúť sa trestu. Proti jeho osobe bolo vedené konanie proti ušlému a až do jeho zadržania v máji 2013 nevedel, že bol odsúdený a bol mu ihneď nariadený výkon trestu. Tento úmysel vyhnúť sa trestnému stíhaniu mal byť, podľa záveru krajského súdu, daný už samotným oznámením obvinenia v rámci prípravného konania.

Obvinený tiež nesúhlasil so záverom krajského súdu, podľa ktorého mal mať vedomosť o svojom odsúdení aj zo zápisnice o informatívnom výsluchu zo 7. decembra 2007, ktorú mal obvinený prevziať na území USA. Predmetná zápisnica mu mala byť doručená v rámci konania vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 25P 443/2006. V tejto súvislosti obvinený namietal, že krajský súd nerešpektoval ustanovenia o doručovaní podľa Občianskeho súdneho poriadku a údaje uvedené na doručenke nahradil vlastným výkladom o doručení spornej zásielky napriek tomu, že doručenka neobsahovala predpísané náležitosti a bez toho, aby vykonal ďalšie dôkazy. Týmto konaním krajského súdu došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu, ako to sám uviedol.

S poukazom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 13. januára 2014, sp. zn. 2Tos 151/2013, aj rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I z 28. novembra 2013, sp. zn. 2T 113/1994, a sám rozhodol tak, že podľa § 68 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona je trest odňatia slobody uložený H. M. (H. H. M.) rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 15. marca 1999, sp. zn. 2T 113/1994, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. júla 1999, sp. zn. 4To 81/1999, premlčaný a nemožno ho vykonať, ďalej aby podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd dovolací súd obvineného H. M. (H. H. M.), t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, prepustil z výkonu trestu na slobodu ihneď.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktorý považuje dovolanie obvineného za nedôvodné, nakoľko sa plne stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I z 28. novembra 2013, sp. zn. 2T 113/1994, ako aj rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 13. januára 2014, sp. zn. 2Tos 151/2013.

Predseda senátu dovolacieho súdu podľa § 378 Tr. por. dovolanie predbežne preskúmal a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por.).

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

V zmysle novely Trestného poriadku č. 262/2011 Z. z., účinnej od 1. septembra 2011, sa rozhodnutím podľa § 368 ods. 1 Tr. por. rozumie:

- a./ rozsudok alebo trestný rozkaz,
- b./ uznesenie o postúpení vecí okrem uznesenia o postúpení vecí inému súdu,
- c./ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d./ uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e./ uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f./ uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g./ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h./ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním - bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o partiálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narušať aj možnosťou napadnúť partiálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritum.

Určitú výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. H. M. (H. H. M.) na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.